

slag til en Indkomstskat, var i Finantsaaret 1867—68, og det var i dette Thing. I dette Lovforslag fandtes der en Paragraph, som opnaaede en vis Berømmelse under Navn af § 6, der sagte at realisere den Idee, at faae Indtægten frem ved en Regulering af Indtægterne af Landeindomme gennem Hartkornet. Man modtog den her ved 1ste Behandling med en knusende Kritik, og skjøndt jeg anmodede de ærede Medlemmer om at stille deres Erfaring og deres Ideer til Hjælp for at bringe den i saadan Form, at Thinget kunde modtage den, saa blev Resultatet deraf dog kun det, at al den Opmærksomhed man skænkede den — næst efter den Kritik, som slog den ihjel — var, at man i Udvalget sagde, at man ikke troede at kunne gaae ind derpaa. Det næste Skridt, jeg foretog for at opretholde min Tanke, var i Sessjonen 1868—69 ved et Lovforslag, hvorved jeg troede at optræde som Mægler mellem Forkæmperne for Procentsystemet og for Contingentsystemet, nemlig med et modificeret Contingentsystem eller, om man vil, et modificeret Procentsystem, det vil sige et System, hvorefter Contingenterne vare knyttede til store Districter, saa store og med saa fuldkommen Frihed til at ordne Fordelingen indenfor disse, at Procentsystemet havde fuldkommen Frihed til at bevæge sig indenfor disse Grændser. Men Resultatet heraf var, at man i det andet Thing ogsaa skubbede den Tanke tilside. Jeg vil ikke sige, at man ligefrem taug den ihjel, men man offrede den ikke megen Opmærksomhed, men ansaae den for ubrugelig. Jeg optog da igjen min gamle Tanke og indsatte den i det Lovforslag, jeg iaar har forelagt i det andet Thing. De ærede Herrer ville vide, hvilken Modtagelse den der har nydt; man har ogsaa der forkastet denne Tanke og meent, at den var ubrugelig, foruden at man har gjort sig selv bange for den ved at male Spøgesser om en Hartkornsskat paa Væggen og deslige. Kort sagt, man har ikke villet gaad ind derpaa, og da jeg saaledes havde udtømt, hvad jeg troede at kunne byde som Garanti for, at Indtægten kom frem, maatte jeg ligeoverfor begge de ærede Things Modstand opgive denne Sag. Man har ganske vist forsøgt paa at give en Slags

Erstatning derfor, som jeg ikke kan lade aldeles uomtalt, siden det ærede Medlem for Bornholm (Sonne) igaar fremhævede det, det var Tanken om at knytte Statskatten til den communale Besskatning. Jeg skal tilvisse ikke gaad dybt ind paa dette Spørgsmaal her, men da det dog er en Tanke, der som sagt vandt ikke liden Tilslutning i det andet Thing, og som har noget vist Bindende ved sig ved første Dristelse, skal jeg sige, at Grunden, hvorfor jeg ikke kunde gaad ind paa den, var — foruden den, at Forslaget, som det forelaa iaar, kun indeholdt en Antydning og ikke var noget virkeligt Forslag — den, at jeg ikke kan erkjende Rigtigheden af at bygge Statskatter paa de samme Forudsætninger og det samme Grundlag som Communeskatter, og jeg tager her til Indtægt for min Mening forskellige Uttringer, der fremkom igaar, og som gik ud paa at beklage, at man i Kjøbstadcommunerne altfor let var gaaet ind paa at høre den communale Besskatning efter Statskatten. Ganske affeet fra de uendelige Forhandlinger, som det vilde føre til, og fra den Opsættelse, rimeligvis paa flere Aar, som ligeledes vilde følge deraf, er jeg for mit Vedkommende overbevist om, at Resultatet deraf vilde blive, at man fik en Skattebasis, der hverken convenerede Staten, fordi den vilde belenre Statskatten med Hensyn, der ikke kunde tages under Statsbesskatningen, eller fyldestgjorde Communerne, fordi den vilde tilfidesætte Hensyn, som der ere fuldkommen berettigede og gennemførlige. Jeg maa ved denne Leilighed tillade mig at fremdrage en Uttring, som igaar faldt fra det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn, og som for mig indeholdt en ny Tanke og en Tanke, som jeg troer er vel værd at lægge Mærke til. I det mindste forekommer det mig, at der ligger ikke saa Lidet i det, han fremhævede, at det vilde være en væsentlig Støtte for Procentsystemet, dersom man kunde udfinde en Maade, hvorpaa man kunde sætte Medlemmerne af Eigningscommissionen i Skat først og uafhængig af dem, som de senere skulle sætte i Skat. Det ærede Medlem udtalte sig ikke nærmere derom, men jeg troer, at det vilde være et Correctiv ved en Pro-